

Vragen gesteld door de leden der Kamer, met de daarop door de regering gegeven antwoorden

106

Vragen van de leden **Kerstens** en **Groot** (beiden PvdA) aan de Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties en de Staatssecretaris van Financiën over *mogelijkheden de Wet Normering Topinkomens te omzeilen* (ingezonden 11 september 2014).

Antwoord van Minister **Plasterk** (Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties) mede namens de Staatssecretaris van Financiën (ontvangen 26 september 2014).

Vraag 1

Kent u de berichten «Balkenendenorm omzeilen is fluitje van een cent»¹ en «Wet normering topinkomens niet meer serieus te nemen»?²

Antwoord 1

Ja.

Vraag 2, 3, 4

Is het waar dat als gevolg van het niet langer opnemen van de «werkkosten» in het WNT-loon³ het voor topfunctionarissen mogelijk wordt om vele duizenden euro's meer te verdienen dan de norm? Zo ja, op welke termijn denkt u dit gat in de WNT gedicht te hebben? Zo nee, waarom niet?

Is de aan het einde van het bericht genoemde oplossing – het maximeren van het bedrag dat als werkkosten mag worden opgevoerd – de wijze waarop u dit gat wil dichten? Zo ja, is hier een wetswijziging voor nodig en heeft u deze reeds in voorbereiding? Zo nee, op welke wijze lost u het probleem wel op?

Op welke wijze zal de fiscus optreden tegen functionarissen en organisaties die een buitensporig hoog bedrag aan werkkosten opgeven? Welke juridische basis heeft de fiscus hiervoor?

¹ Brabantsdagblad.nl, 6 september 2014, <http://www.bd.nl/algemeen/economie/balkenendenorm-omzeilen-is-fluitje-van-een-cent-1.4519801>.

² Pensioenschip van vijf, 26 augustus 2014, <http://www.pensioenschipvanvijf.nl/2014/08/26/wet-normering-topinkomens-niet-meer-serieus-te-nemen/>.

³ WNT: Wet normering bezoldiging topfunctionarissen publieke en semipublieke sector.

Antwoord 2, 3, 4

Nee, dat is niet waar, er is geen «gat in de WNT». In artikel 31 lid 1 onderdeel f van de Wet op de loonbelasting 1964 is aangegeven dat voor het aanwijzen van vergoedingen of verstrekkingen als eindheffingsbestanddeel een zogenoemd gebruikelijkheids criterium geldt. Aanwijzing als eindheffingsbestanddeel betekent dat de werkgever de vergoeding of verstrekking niet als individueel loon van de werknemer aanmerkt.

Het gebruikelijkheids criterium houdt in dat dergelijke loonbestanddelen niet in belangrijke mate hoger mogen zijn dan in voor het overige overeenkomstige omstandigheden gebruikelijk is. De uitvoering daarvan en het toezicht daarop ligt bij de inspecteur van de Belastingdienst.

In de praktijk hanteert de Belastingdienst bij de beoordeling van het gebruikelijkheids criterium een doelmatigheidsgrens van € 2.400 per persoon per jaar. Het voor vele duizenden euro's overhevelen van bonussen of ander loon in geld naar eindheffingsbestanddelen is daarmee niet mogelijk.

Overigens is het uitbetalen en overeenkomen van bonussen aan topfunctionarissen (behoudens overgangsrecht) op grond van artikel 2.11 van de WNT sowieso niet toegestaan.

Vraag 5

Deelt u de mening dat schijnconstructies als deze – indien nog niet onwettig – onwenselijk zijn en daarom zo snel mogelijk onwettig dienen te worden gemaakt?

Antwoord 5

De Staatssecretaris van Financiën heeft toegezegd te onderzoeken of het gebruikelijkheids criterium in dit kader nadere aanscherping behoeft.

Ik zal daarnaast onderzoeken op welke wijze in het huidige WNT-normenkader (via de ministeriële regeling op grond van artikel 1.9 WNT dan wel via de Beleidsregels toepassing WNT) verder verduidelijkt kan worden dat dergelijke schijnconstructies of oneigenlijk gebruik van individualiseerbare eindheffingsbestanddelen nooit zijn toegestaan.